Chương 71: Hết Lễ

(Số từ: 3589)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

11:38 AM 02/07/2025

Tôi đã yêu cầu Airi hứa với mình vài điều. "Đừng làm bất cứ điều gì nguy hiểm cho đến khi tôi cho phép, và cũng đừng nghĩ đến việc khởi sự bất cứ điều gì mà không có một phương pháp che giấu thân phận đàng hoàng khỏi loài người".

Điều quan trọng nhất là phải có một thân phận. Không phải ở Đế đô của Đế quốc hay một trong những Công quốc của nó, hoặc bất kỳ thành phố lớn nào khác, mà là ở một vùng nông thôn hẻo lánh thuộc vùng ngoại ô của một quốc gia nào đó.

Phần này do Loyar và Eleris lo liệu.

Tôi không biết Airi sẽ làm gì từ bây giờ, nhưng tôi chắc chắn rằng cô đã hiểu ý tôi. Vì Eleris ở bên cạnh, tôi cũng có thể định kỳ đến thăm cô bằng ma pháp dịch chuyển.

"Cô nhất định phải nhuộm tóc."

"Hả? À..., vâng."

Mái tóc hồng quá nổi bật. Dù cô ở chợ đen, nhưng chắc chắn đã có vài người nhìn thấy Airi. May mắn là cô không bị nhận dạng

là con gái của Nữ hoàng Succubus. Nếu có, cô đã không thể xuất hiện ở chợ đen rồi.

Dĩ nhiên, thực tế chỉ có một số ít người từng nhìn thấy một succubus. Nói thẳng ra, ngay cả khi cô đến một thành phố ở ngoại ô Đế quốc, thân phận của cô cũng sẽ không bị bại lộ.

Sẽ không ai nhận ra những vết sẹo do việc cắt bỏ sừng và đuôi để lại trừ khi cô cố tình cho ai đó xem, và ngay cả khi họ có thấy, chúng cũng chỉ trông giống như những vết thương nặng. Sẽ không ai nghĩ rằng đó là vết thương do cắt bỏ sừng và đuôi.

"Trước hết, chúng ta phải quyết định xem cô nên đi đâu...."

Airi đang định huy động vốn để thâu tóm Thế giới Tài chính của Đế quốc. Thú thật thì tôi cho rằng chuyện này khá là bất khả thi, nhưng có vẻ lúc này Airi cần một mục tiêu.

Cô cần một thứ gì đó để tập trung vào nhằm vượt qua nỗi tuyệt vọng. Đó là lý do tại sao tôi cố gắng nghĩ ra điều gì đó cho cô dù tôi không tin rằng nó khả thi. Tôi có thể gửi Airi đến đâu để kinh doanh mà thân phận của cô không bị bại lộ?

Hãy nghĩ về điều đó xem nào.

"Đầu tiên, đó phải là một nơi có nhiều du khách qua lại. Nếu có nhiều người đến và đi, việc các cô đột nhiên xuất hiện ở đó sẽ không bị coi là kỳ lạ."

Loyar gật đầu trước lời nói của tôi.

"Vâng, nếu họ đến một ngôi làng nhỏ nơi mọi người đều biết nhau, điều đó có thể sẽ khá đáng ngờ. Nếu chúng ta nói về một nơi có nhiều du khách, đó có lẽ sẽ là một trung tâm giao thương."

Mọi người đều đồng ý với Loyar. Nếu đó là một thành phố đóng vai trò là trung tâm giao thương, sẽ dễ dàng kinh doanh ở đó và nó có một lượng lớn dân số lưu động.

Ngoài ra, một thành phố giao thương cũng sẽ là một trung tâm giao thông quan trọng.

Tất cả các thành phố có Cổng Dịch Chuyển Cực Lớn đều đóng vai trò đó. Những người sử dụng Cổng Lớn hoặc Cổng Thường thường đổ về những nơi này.

Nếu so sánh với các ga tàu điện ngầm, một Cổng Dịch Chuyển Cực Lớn giống như một ga trung chuyển, vì vậy nó tự nhiên rất đông đúc.

Nói tóm lại, bất kỳ nơi nào có Cổng Dịch Chuyển Cực Lớn đều sẽ là một trung tâm giao thông.

"Một nơi có Cổng Dịch Chuyển Cực Lớn sẽ rất thuận tiện. Những nơi như vậy có thể đến được ngay lập tức sau khi một người của Đế quốc đi qua hai hoặc ba cổng khác."

Vì vậy, tôi phải xem xét một khả năng.

"Có trung tâm giao thương hàng hải nào mà không có cổng không? Thậm chí một trung tâm giao thương thông thường cũng được, miễn là họ không có cổng."

Ở Đế quốc, có một số lượng lớn Cổng Dịch Chuyển, nhưng điều đó chỉ khả thi đối với Đế quốc. Ở các vùng ngoại ô, có nhiều thị trấn không có Cổng Dịch Chuyển, và chắc chắn vẫn có giao thương phụ thuộc vào phương tiện vận chuyển thông thường bằng xe ngựa. Dĩ nhiên, nếu không có cổng, lượng tiền lưu thông trong thành phố sẽ tương đối nhỏ, nhưng an toàn là ưu tiên số một của chúng tôi ở đây.

Hiện tại chúng tôi không có thứ gì giống như Bản đồ Đế quốc, vì vậy chúng tôi không thể đưa ra bất kỳ phán đoán nào bằng cách nhìn vào một cái.

"Quần đảo Edina thì sao?"

Có một nơi như thế sao? Tôi chưa bao giờ viết bất cứ điều gì về nó. Có rất nhiều nơi như vậy nên tôi thực sự không ngạc nhiên. Khỏi phải nói là tôi không biết nhiều về nó.

Tuy nhiên, nếu đó là một quần đảo, nó chắc chắn là một khu vực đảo.

"Nó ở đâu?"

"Đó là một quốc đảo nằm ngoài vùng biển phía nam Kernstadt. Tôi nghe nói rằng giao thương của họ chỉ phụ thuộc vào thương mại đường biển với Kernstadt, vì nó quá xa và không có cổng nào kết nối họ với lục địa. Tôi nhớ rằng có những cổng kết nối các hòn đảo với nhau, nhưng không có cổng nào kết nối họ với đất liền."

"Đó là một hòn đảo..."

Nếu vậy, ngay cả khi thân phận của cô bị phát hiện, sẽ mất một thời gian dài cho đến khi Đế quốc có thể bắt đầu cuộc truy đuổi. Đó là một quốc gia rất xa, vì vậy rõ ràng là họ không quan tâm nhiều đến các vấn đề nội bộ của Đế quốc.

Quy mô thực tế của nền kinh tế của họ có thể không lớn lắm, nhưng tôi cũng không thực sự muốn trở thành một tay chơi lớn, tôi chỉ cần có nhận thức rằng mình đã làm được điều gì đó ít nhất.

"Cô nghĩ sao?"

Khi tôi nhìn cô nàng, Airi gật đầu.

"Nếu các cổng chỉ kết nối với các hòn đảo khác và ngoại thương được tiến hành thông qua tàu thuyền, hàng hóa sẽ tập trung tại thành phố cảng thịnh vượng nhất trên các hòn đảo. Tớ chắc chắn rằng ở đó cũng sẽ có rất nhiều người..."

Tôi không biết dân số của họ lớn đến mức nào, nhưng nếu chỉ có một vài người sống ở đó, nó sẽ không được gọi là một quốc gia. Airi gật đầu, nói rằng cô có thể yên tâm nếu chúng tôi gửi cô đến đó.

Tuy nhiên, tôi vẫn hơi lo lắng.

"Sẽ thực sự ổn chứ?"

"Vâng."

Cô mạnh dạn nói rằng cô sẵn sàng làm bất cứ điều gì. Cô trông trạc tuổi tôi, vậy nên vẫn còn là một đứa trẻ. Tôi cảm thấy thật tệ cho cô đến mức muốn chết đi được.

Và đó không phải là lý do tôi hỏi liệu có ổn không.

"Người ở các thành phố cảng có xu hướng thô lỗ, đó là lý do tôi hỏi cô."

Một thủy thủ sẽ chết nếu họ không nhanh chân nhanh tay. Vì vậy, có rất nhiều người nóng tính và thô lỗ trong số họ. Về cơ bản, một sự thật là có rất nhiều kẻ côn đồ gần các bờ biển nơi hàng hóa tập trung, nhưng điều đó cũng ảnh hưởng đến những người sống ở đó, khiến họ không còn lựa chọn nào khác ngoài việc phải có hành vi thô lỗ đó.

Tôi không biết họ định mở loại hình kinh doanh gì ở đó, nhưng tôi tin rằng rất có thể họ sẽ tham gia vào thương mại hàng hải. Vậy thì các succubus sẽ làm nhân viên à?

Chỉ cần tưởng tượng thôi cũng khiến tôi nghĩ ra nhiều chuyện phiền phức sẽ đến với họ.

"Aaa... Hiện tại tụi này chỉ bị suy yếu về thể chất. Dù sẽ không thể sử dụng ma thuật nữa vì các vùng quản lý mana đã bị hỏng, nhưng thể chất sẽ sớm trở lại."

Có vẻ như họ chỉ yếu đi tạm thời, chẳng bao lâu nữa sức mạnh của họ sẽ được phục hồi. Các succubus khác dường như cũng không lo lắng về điều đó.

"Cô có thể xử lý được những người đó không?"

"Điện hạ."

Như thể biết tôi đang lo lắng điều gì, Loyar gọi tôi.

"Hå. Có chuyện gì?"

"Chà... Nói cách khác thì, Công chúa Điện hạ chính là sư tỷ của Điện hạ đấy."

"Sư tỷ?"

Sư phụ, đệ tử, sư huynh, sư muội, sư tỷ.

Là mối quan hệ kiểu đó à? Sao tự dưng lại lòi ra cái bối cảnh võ hiệp này vậy?

Vậy điều đó có nghĩa là cô lớn tuổi hơn tôi à? Tôi phải gọi cô là chị hay sao?

"Vâng. Điện hạ và Công chúa Điện hạ đều đã học kiếm thuật từ Ngài Larkan Simonstite, người đứng đầu Tứ Thiên Vương."

Ai co?

".......Chúng tôi đã học à? Nhưng tại sao tôi lại không thể thực hiện bất kỳ loại kiếm thuật nào cả? Có phải vì tôi bị mất trí nhớ không?"

Dù không có dấu hiệu nào cho thấy cơ thể tôi nhớ bất kỳ kiếm thuật nào. Nó vẫn được gọi là nguỵ-kiếm thuật trong cửa số trạng thái của tôi.

Dĩ nhiên sẽ rất kỳ lạ nếu tôi biết bất kỳ thứ gì trong số đó vì tôi thậm chí không có ký ức của Valier nguyên bản, nhưng chẳng lẽ không có ít nhất một chút gì đó đã ăn sâu vào cơ thể này sao?

Loyar lắc đầu với vẻ mặt quả quyết khi nghe những lời nhận xét của tôi.

"Ngay cả khi ngài nhớ lại những ngày đó, có lẽ ngài cũng sẽ không lĩnh hội được gì đâu."

".....Vậy là tôi chỉ lêu lổng và bị đánh suốt ngày à?"

"Vâng."

Vì ngay từ đầu tôi đã không học hành đàng hoàng, nên nói rằng tôi sẽ không thể sử dụng kiếm thuật ngay cả khi tôi nhớ lại những ngày đó quả là hơi phũ phàng. Airi mang một biểu cảm mơ hồ trên khuôn mặt, khi nghe những lời của Loyar. Có vẻ như cô gặp khó khăn trong việc dung hợp con người mà cô từng biết với con người của tôi ngày hôm nay.

"Vậy thì sao?"

"Mặt khác, Công chúa lại là một học viên xuất sắc."

Ngài thậm chí không ở cấp độ có thể lo lắng cho người ấy vì người ấy ở một đẳng cấp hoàn toàn khác. Đó là những gì Loyar đang cố gắng nói với tôi một cách lịch sự.

"Vậy, ngay cả khi không thể sử dụng ma thuật, cô vẫn có đủ sức mạnh để cho những tên khốn đó một trận?"

"À vâng... Chuyện là vậy đó..."

Dù hiện tại cô đã yếu đi, nhưng cô vẫn là con gái của Nữ hoàng Succubus và dường như đã rèn luyện cơ thể của mình suốt thời gian qua. Ra là vậy. Thực tế, cô rất giỏi đánh nhau, nên chắc hẳn đã đánh tên Valier khốn kiếp này rất nhiều.

Dù cả hai được cùng một người dạy dỗ, nhưng tôi chỉ lười biếng trong khi Airi học hành chăm chỉ.

Vì vậy, ngay cả trong tình huống này khi cô gần như mất hết sức mạnh, cô vẫn có ít nhất một thứ để dựa vào.

"Tốt. Vậy thì cứ làm như thế này, dù hơi tiếc là chúng ta không có phương tiện liên lạc với nhau trong trường hợp khẩn cấp, nhưng đó là một cái giá nhỏ phải trả để tránh Đế quốc giở trò."

Tôi không biết họ có khả năng làm gì, nhưng tôi hy vọng rằng họ sẽ có thể sống hạnh phúc mà không bị bắt.

Xét đến hành vi của tôi tại Temple, đó chắc chắn không phải là con đường mà tôi có thể đi nữa.

Trước mắt, tôi quyết định để Eleris chăm sóc mười succubus và Nữ hoàng Succubus. Chúng tôi cũng sẽ cần một số vốn cơ bản nên Loyar cũng quyết định cử Eleris đi.

Eleris bắt đầu thi triển dịch chuyển hàng loạt để đưa tôi, Sarkegaar và Loyar trở về.

"Bầu không khí của Đế đô sẽ sớm trở nên căng thẳng. Tốt hơn hết ngài nên quay trở lại Temple ngay lập tức."

Tôi gật đầu trước lời của Eleris. Eleris, người có thể làm rất nhiều việc với ma thuật của mình, cũng sẽ rời đi một thời gian để giúp đỡ Airi.

Tốt nhất là cứ quay trở lại Temple và nằm im. Airi nhìn tôi với một biểu cảm thể hiện một sự pha trộn phức tạp của nhiều cảm xúc. Sau đó, cô cẩn thận mở miệng.

"Người ta nói rằng con người chỉ lộ rõ bộ mặt thật của mình khi gặp khủng hoảng."

'Con người' ở đây chỉ tất cả các sinh vật thông minh hình người, vì vậy không sai khi gọi tôi là 'Con người'.

"Có chuyện gì vậy?"

"Cậu nói rằng mình đã mất trí nhớ... Điều đó có nghĩa đây chính là bộ mặt thật của cậu."

Airi nhìn tôi với một nụ cười trên môi, và đặt một tay lên vai tôi.

"Nếu vậy thì, cậu hoàn toàn xứng đáng là Vua của mọi người."

Có lẽ cô vừa hoàn thành việc đánh giá lại tôi trong đầu, nên Airi có vẻ đã tin tưởng tôi. Ai đó mà tôi thậm chí không biết là ai, kẻ đã bắt nạt và ghét bỏ tôi, cuối cùng lại tin tưởng tôi.

Có lẽ vì kết quả cuối cùng là thứ duy nhất quan trọng đối với tôi, tôi cảm thấy khá tốt về điều đó. Airi là Nữ hoàng Succubus, vì vậy tùy thuộc vào sự trưởng thành của cô nàng, cô có thể trở thành một đồng minh mạnh mẽ.

Tuy nhiên, cô đã nói rằng cô đã mất hết tiềm năng phát triển của mình.

Tôi có thêm một đồng minh nữa, nhưng tôi không thể nói là mình vui về điều đó hay không.

"Tôi được biết cô là sư tỷ của tôi."

"À... Vâng. Dù hai ta không thực sự có nhiều buổi học chung."

Chúng tôi có cùng một sư phụ và cả hai đều là thành viên của Hoàng tộc Ma Giới.

"Hãy tự chăm sóc bản thân. Nếu có chuyện gì xảy ra, hãy nói cho tôi biết."

".....Vâng."

Chúng tôi không thực sự đến từ cùng một nơi, và cô cũng không thực sự là bạn thuở nhỏ của tôi, nhưng chỉ cần biết rằng cô có chung một số ký ức với chủ nhân cũ của cơ thể này cũng khiến tôi muốn hòa hợp với cô nàng.

Sau khi nghe tin đồn về việc ác quỷ bị bán ở chợ đen, chúng tôi đã cố gắng giải cứu họ và cuối cùng đã cứu được 107 ác quỷ.

Trong số đó có con gái của Nữ hoàng Succubus, người cũng là Hoàng tộc giống như tôi.

Nếu không có sự can thiệp của tôi, Airi sẽ phải sống một cuộc đời khốn khổ.

Tuy nhiên, cuối cùng, Airi không thể giúp được gì cho tôi nên cô đã cố gắng tự mình làm điều gì đó.

Và thế là, Airi bắt đầu kinh doanh tại thành phố cảng của quần đảo Edina ở phía nam Kernstadt, một nơi mà ngay cả tôi, tác giả, cũng không hề biết đến.

Kết thúc của sự việc này hóa ra lại hơi nhàm chán. Nếu tôi có được một lọ Elixir để có thể phục hồi tình trạng của Airi, mọi chuyện sẽ hơi khác.

Dĩ nhiên, tôi không biết liệu mình có bao giờ kiếm được một trong những thứ này không.

Tôi không biết Nữ hoàng Succubus là một tồn tại như thế nào, nhưng bà là một trong Tứ Thiên Vương của Ma Giới.

Ngay cả Eleris, người có sức mạnh ma thuật áp đảo, cũng không phải là thành viên của Tứ Thiên Vương. Điều đó có thể có nghĩa là tiềm năng của Airi lớn hơn nhiều so với Eleris. Dĩ nhiên, Airi có vẻ rất muốn xây dựng lại Ma Giới, nhưng tôi chỉ thực sự hy vọng có thêm một người mạnh mẽ dưới trướng mình trước khi các Cánh Cổng cuối cùng xuất hiện. Khi điều đó xảy ra, sẽ không còn quan trọng một người là ác quỷ hay con người nữa.

Cuối cùng, tôi đã có được Nữ hoàng Succubus làm đồng minh của mình sau toàn bộ thử thách này. Cô sẽ đến một nơi không có Cổng kết nối với đất liền, vì vậy tôi chỉ có thể gặp cô thông qua Eleris, tuy nhiên, tôi cảm thấy nhẹ nhõm hơn khi cô sẽ ở một nơi an toàn thay vì cảm thấy bất tiện.

Ngày hôm sau.

Tôi đang lắng nghe chỉ thị của giám thị cùng với những người khác quyết định ở lại.

"Từ giờ trở đi, tất cả học viên bị cấm ra khỏi Temple cho đến khi có chỉ thị khác. Nếu có ai trở về từ bên ngoài, hãy cho họ biết."

Trong tình hình hỗn loạn này, Temple đã ban hành lệnh cấm ra ngoài. Ngay sau khi Lễ hội Chiến thắng bắt đầu, một vụ khủng bố được cho là do ác quỷ gây ra đã xảy ra ngay trong Đế đô.

Không có ai thiệt mạng, nhưng các Thần Điện Hiệp Sĩ đã bị tấn công vào giữa đêm và nhiều người đã nhìn thấy một cơn bão lửa khổng lồ soi sáng bầu trời đêm.

Những người đã trở về nhà không biết về tin tức này, tuy nhiên, nếu họ trở lại, họ sẽ không được phép rời khỏi Temple cho đến khi vụ việc này được giải quyết.

Do đó, không có nhiều người còn lại bên trong Temple.

Những gì tôi gây ra khá là bất thường, và tôi hoàn toàn biết điều đó. Tôi gần như đã đoán trước được điều gì sẽ xảy ra tiếp theo.

"Toàn bộ lễ hội đã bị hủy bỏ."

"Đúng vậy. Chuyện này quá bất thường."

Kayer gật đầu trước lời nói của Kono Lint.

Lễ hội Chiến thắng lẽ ra phải kéo dài cả tháng, theo nguyên tác.

Tuy nhiên, nó đã kết thúc chỉ sau vài ngày. Việc những người tụ tập ở đây bị bao trùm bởi cảm giác sợ hãi trước hành động khủng bố đột ngột này là điều hoàn toàn tự nhiên.

Trong lễ hội lớn mừng việc tiêu diệt ác quỷ, một chuyện như vậy lại xảy ra ngay giữa Đế đô. Điều này còn tệ hơn cả việc bôi phân lên mặt Hoàng đế. Đế quốc sẽ làm mọi cách để truy lùng những ác quỷ đã trốn thoát qua một Cổng Dịch Chuyển.

Điều này sẽ dẫn đến việc thông tin về chợ đen bị đưa ra ánh sáng.

Sự thật rằng có những kẻ đang cố gắng mở một cuộc đấu giá bí mật với một số tù binh chiến tranh mà chúng đã đánh cắp làm hàng hóa, và một số ác quỷ khác đã cố gắng giải cứu những người anh em bị bắt của mình.

Đế quốc, vốn chỉ đề cập rằng ác quỷ đã có thể xâm nhập vào Đế đô và chúng nên bị tiêu diệt, lại cố gắng bán họ làm nô lệ tình dục.

Tôi chính là người đã đập tan danh dự của Đế quốc thành từng mảnh.

Bầu không khí ở Đế quốc sẽ nhanh chóng trở nên đau thương, và nó sẽ duy trì như vậy trong một thời gian khá dài.

[Thành tựu đạt được – Lệch khỏi Nguyên tác]

[Do hành động của bạn, cốt truyện chính đã bị thay đổi]

[Bạn đã nhận được 500 Điểm Thành Tích.]

Cùng với những thay đổi đó là một số điểm thành tích.

Cốt truyện chính đã bị thay đổi.

Tôi không chắc chắn chính xác điều đó có nghĩa là gì. Lễ hội lớn diễn ra tại Đế đô giống như một bối cảnh nền hơn, không thực sự là một phần của cốt truyện chính.

Cốt truyện chính là những gì Ludwig đã trải qua và kinh qua trong Lễ hội, như tôi đã đề cập trước đó.

"Không thể tin được là có ác quỷ bên trong Đế đô..."

Tôi có thể nghe thấy giọng nói lo lắng của Ludwig.

"Mình sợ quá..."

Và B-9, Delphine Izadra, đang lầm bẩm trong sợ hãi.

Hành động của tôi đã khiến các học viên Temple bị nhốt ở đây, vì vậy sự kiện 'Bắt cóc Delphine Izadra' đã hoàn toàn biến mất.

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé và có thể đọc tiếp tại Wattpad trước một chương với id tên @Tienlucc.)

Thanks For Reading